

Ελευθεροτυπία - 02/07/2011

- Πολιτική
- Ελλάδα
- Οικονομία
- Τέχνες
- Κόσμος
- Αθλητισμός
- Βιβλίο
- Υγεία
- Επιστήμη-Τεχνολογία

Επιστροφή

Έντυπη Έκδοση
Ελευθεροτυπία, Σάββατο 2 Ιουλίου 2011

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΠΡΟΑΝΑΓΕΛΛΟΥΝ ΟΙ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ, ΑΝΑΣΤΑΤΗ Η ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Casus belli οι αλλαγές στα ΑΕΙ

Της ΑΝΝΑΣ ΑΝΔΡΙΤΣΑΚΗ

Κατάφωρα αντισυνταγματικό, με πρόθεση χειραγώγησης και κηδεμόνευσης των ανώτατων Ιδρυμάτων, που χάνουν το δημόσιο χαρακτήρα τους και θα λειτουργούν ως ιδιωτικές επιχειρήσεις. Μ' αυτό το τρίπτυχο κατηγοριών για το υπό κατάθεση σχέδιο νόμου σχετικά με τις αλλαγές στα ΑΕΙ, η πανεπιστημιακή κοινότητα σηματοδοτεί τη μεγάλη αντίδραση. Από χθες το κουδούνι του συναγερμού ηχεί δυνατά στον ευρύτερο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης, με τους πρυτάνεις να έχουν σηκώσει τη σημαία του πολέμου.

«Σε μια χρονιά μεγάλων κοινωνικών εντάσεων καταφέραμε και κρατήσαμε ανοιχτά τα Πανεπιστήμια και δεν χάθηκε ούτε μία ώρα. Δεν μπορούμε να εγγυηθούμε το ίδιο για την επόμενη χρονιά. Το σχέδιο νόμου πυροδοτεί μεγάλες εκρήξεις και εντάσεις στους κόλπους της πανεπιστημιακής κοινότητας με απρόβλεπτες συνέπειες», δήλωνε, χθες, ο πρύτανης του ΑΠΘ, Γιάννης Μυλόπουλος, μεταδίδοντας το κλίμα από τη Σύνοδο των πρυτάνεων που διεξάγεται -μέχρι σήμερα- στον Βόλο. Ο ένας μετά τον άλλον οι εκπρόσωποι των Πανεπιστημίων της χώρας δήλωναν πως θα κρατήσουν ανοιχτά τα Ιδρύματα τον Ιούλιο, προετοιμάζοντας παράλληλα το δικαστικό αγώνα, αφού ήδη έχει ανατεθεί σε συνταγματολόγους η επεξεργασία των προτάσεων με σκοπό την προσφυγή στα δικαστήρια.

Η απόφαση της υπουργού Παιδείας να μην παραβρεθεί στη Σύνοδο πυροδότησε το κλίμα μεταξύ των πρυτάνεων, που, εμφανώς δυσανεκτικοί, δήλωναν ότι η κ. Διαμαντοπούλου όχι μόνο φυγομαχεί αλλά κρύβει και τις ακόμη σκληρότερες διατάξεις που επιφυλάσσει το τελικό κείμενο του σχεδίου νόμου (στη σύνοδο κυκλοφορούσε ένα κείμενο άνω των 100 σελίδων με αναλυτικές διατάξεις, το οποίο επιβεβαίωνε όλους τους ισχυρισμούς των πρυτάνεων). Από την άλλη, οι πανεπιστημιακοί δεν έχουν ίδιες αντιδράσεις. Άλλοι συντάσσονται με τους πρυτάνεις, ενώ άλλοι δηλώνουν επιφυλακτικοί περιμένοντας τις εξειδικεύσεις του τελικού σχεδίου, ελπίζοντας ότι θα είναι επί τα βελτίω. Πάντως, σύμφωνα με πληροφορίες, τα ψαλίδια στο υπουργείο έχουν ανάψει φωτιές. Το κόψε-ράψε είναι συνεχές και είναι βέβαιο ότι θα καθοδηγηθεί και από τις εξελίξεις στη Σύνοδο των πρυτάνεων.

Η κριτική στις διατάξεις του κειμένου που παρουσιάστηκε, προχθές, στο άτυπο υπουργικό συμβούλιο είναι σκληρή και σχεδόν επί του συνόλου των προτάσεων. Τα σημεία αιχμής είναι:

*** Διοίκηση:**

- Χάνεται η αυτοδιοίκηση και δημιουργείται ένα ολιγαρχικού τύπου μοντέλο διοίκησης. Θα διαφεντεύει ένα μικρό συμβούλιο όπου τα μισά μέλη θα είναι απ' έξω και τα άλλα θα εκλέγονται από μία μειοψηφία της πανεπιστημιακής κοινότητας. Ο δε πρόεδρος υποχρεωτικά θα είναι εξωτερικός και επιπλέον όχι εκλεγμένος αλλά διορισμένος. Διορισμένοι και οι πρυτάνεις, οι κοσμήτορες, οι διευθυντές κ.ο.κ.

Παραβιάζονται οι συνταγματικά προβλεπόμενες διαδικασίες εκλογής των οργάνων, λένε οι επικριτές, ενώ, σύμφωνα με πληροφορίες, είναι σκανδαλώδεις οι υπεραρμοδιότητες που επιφυλάσσουν για το συμβούλιο. Θα τα διαχειρίζεται σχεδόν όλα (από οικονομικά και λειτουργικά έως και τα περί ασύλου).

Τίθεται ζήτημα και αδιαφάνειας αφού ευνοούνται οι συναλλαγές με τις διαδικασίες διορισμού και μάλιστα από μειοψηφίες.

**** Χρηματοδότηση:**

Το Σύνταγμα ορίζει δημόσια χρηματοδότηση. Παρ' όλα αυτά, προτείνεται η απαλλαγή του Δημοσίου από αυτή την υποχρέωση και η μεταβίβαση της ευθύνης σε μια Ανεξάρτητη Αρχή (η αναβαθμισμένη ΑΔΙΠ). Τίθεται ζήτημα προσβολής της συνταγματικότητας, λένε οι πρυτάνεις, σε σημείο που ακόμα και οι καθηγητές παύουν να είναι δημόσιοι λειτουργοί.

**** Τριετείς σπουδές:**

Υποβαθμίζονται πτυχία, εισέρχονται όροι αγοράς στα Ιδρύματα, που θα μοιάζουν περισσότερο με επιχειρήσεις παρά με εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Ανοίγει ο δρόμος για τη δημιουργία του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων, το μεγάλο καζάνι όπου θα πεταχθούν όλοι μέσα κι όποιος αντέξει. Τα Ιδρύματα (και όχι μόνο τα Πανεπιστήμια αλλά όσα θα χωρέσουν στον ευρύ χώρο της ανώτατης) θα μετατραπούν σε ανταλλακτήρια πτυχίων -«ακαδημαϊκών μονάδων» και οι ενδιαφερόμενοι θα κληθούν να συμμετάσχουν σε έναν αέναο αγώνα αποταμίευσης. Οι ψυχραιμότεροι, πάντως, λένε πως όπως και στην Ευρώπη τα σοβαρά Πανεπιστήμια θα παραμείνουν στο παλιό σύστημα. Πόσα όμως θα τα βγάλουν πέρα για να διατηρηθούν σοβαρά, αναρωτιούνται οι καχύποπτοι.

**** Ασυλο:**

Ακόμα κι αν δεν καταργηθεί ρητά, καταργείται στην πράξη και στο ευρύτερο πλαίσιο κατάργησης των ακαδημαϊκών ελευθεριών.

**** Φοιτητικά-καθηγητικά ζητήματα:**

Πολύ αυστηρές κυρώσεις ειδικά για φοιτητές. Η απώλεια φοιτητικής ιδιότητας, αν δεν εγγραφούν σε δύο εξάμηνα, ξεπερνά όλους τους ευρωπαϊκούς κανονισμούς και δημιουργεί την υπόνοια ότι έτσι θα ανοίξει άλλη μια πόρτα για την επιβολή διδάκτρων. Κλειδί θεωρούνται τα (όποια) προαπαιτούμενα από εξάμηνο σε εξάμηνο, ενώ η πρόβλεψη για άτοκα δάνεια εντείνει την καχυποψία.

Ερευνα για τη φοιτητική στέγη σελ. 34-35